

به بازماندگان فاجعه معدن سوما در غرب ترکیه

برخیز ای داغ لعنت خورده!

اولین خبر فاجعه انفجار یک معدن ذغال سنگ در شهر "سما" در استان مانیسا در غرب ترکیه با تعداد ۱۲۰ قربانی شروع شد، ۱۵۰، ۱۸۰، ۲۴۵ و تا این لحظه به ۲۸۲ نفر رسیده است باضافه ۸۰ نفر مجروح سوختگی و هنوز شمارش همچنان ادامه دارد، زیرا با وجود پمپاژ اکسیژن و نجات ۴۰۰ نفر، از ۳۸۰ معدنچی محبوس دیگر در عمق ۱۶۰۰ متری این معدن قطع امید شده و احتمال می‌رود تعداد کشته‌شدگان این حادثه به ۷۰۰-۸۰۰ نفر برسند. این نوع "حوادث" و جان باختن بی شمار این "داغ نفرت خوردگان" زمین دیگر امری عادی و بخشی از مکانیسم نظام سرمایه شده است، که در سراسر جهان هر روزه شاهد آن هستیم. از معادن یا قربانگاه‌های بزرگ چین گرفته که هر روزه اخبار جان باختن تعدادی کارگر در مسلخ‌هایش منتشر می‌شود، تا نظیر همین حوادث در "معدن" یا بهتر است بگوییم "مقابر" برزیل، بولیوی، پرو، اسپانیا، یورکشایر، خاتون آباد و مس سرچشمه در ایران، افغانستان، ماریکانا در آفریقای جنوبی و حالا معدن ذغال سنگ سوما در ترکیه، یکی از فاجعه‌بارترین دردهای مشترک طبقه کارگر جهانی است که صرفاً نظام سرمایه برای کسب سود هرچه بیشتر و پائین آوردن هزینه‌ها، به قیمت جان شریف‌ترین انسان‌ها، با خودداری از تأمین وسائل ایمنی ضروری و پرداخت هزینه‌های آنها، اقدام به "صرفه جویی" کرده و این فاجعه را به طبقه کارگر تحمیل می‌کند. از این رو چنین رویداد دردناکی، نه "حادثه" و نه "فاجعه" ای معمولی یا طبیعی است، بلکه جنایتی است آشکار و سیستماتیک ناشی از این سیستم ضد انسانی و ضد کارگری که بدون گرفتن جان چنین قربانی‌هایی، به هدف کسب حداکثر سود نائل نمی‌شود. در این رابطه دولت اردوغان که قبلاً از تصویب طرح امنیتی معادن سر باز زده بود، سالوسانه با اعلام سه روز عزای عمومی و به تعویق انداختن سفر خود به آلبانی، با شدیدترین تدابیر امنیتی و در میان پلیس ضد شورش در محل انفجار حضور پیدا کرد تا با خانواده‌های قربانیان این جنایت "ابراز همدردی" نماید. اما خشم فروخته مردم محل و خانواده‌های کارگران جانباخته و هم طبقه‌ای‌های آنان با سنگ پرانی به او و بطرف ماشین‌اش، شعار اردوغان اردوغان استعفاء استعفاء سر دادند. بنابراین در برابر چنین جنایاتی تنها راه مداوای درد مشترک "داغ نفرت خوردگان" زمین در سراسر جهان، طبق رهنمود "انترناسیونال" چنین است:

"باید از ریشه براندازیم کهنه جهان جور و بند و آنگه نوین جهانی سازیم، هیچ بودگان هرچیز گردند"

زیرا تا این نظام پابرجاست، این جنایات و قربانی‌ها نیز ادامه خواهند داشت.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور، ضمن محکوم کردن مسئولین مستقیم این جنایت، - از صاحبان اصلی معدن گرفته تا دولت اردوغان که بی‌شرمانه چنین جنایتی را "حادثه ای کوچک" خواند - و ملزم کردن به محاکمه مجرمین و پرداخت خسارت به بازماندگان و تأمین زندگی شرافتمندانه آنان، مراتب همدردی عمیق و همبستگی خود را با این عزیزان، طبقه کارگر و مردم زحمتکش در ترکیه ابراز می‌داریم و همدوش آنان برای ساختن "نوین جهانی" که بهای یک لقمه نان برای سفره خانواده یک کارگر به قیمت جانش تمام نشود، تا آخر خواهیم ایستاد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

۱۵ مه ۲۰۱۴